

වෙස්සන්තර ජාතක කාව්‍යය ජනකාන්ත වීමට පරමාදර්ශී ලෙස උත්කර්ෂවත් කළ වූල චරිතයන්ගේ උපයුක්තතාව

ඩබ්. එම්. ඩබ්. එම්. විජේතුංග¹

ජාතක කථා කවියට නැඟීම පොළොන්නරු යුගයේ සිට සිදු වූ නමුත් මහනුවර යුග කාල සීමාවේදී අන් කවර යුගයකටත් වඩා ජාතක කථා පද්‍යකරණයට ලක් වූ බැව් තත් යුගයේ පද්‍ය සාහිත්‍ය විමසන කල පැහැදිලිය. ගණනින් බොහෝ සංඛ්‍යාවක් වූ මහනුවර යුගයේ ජාතක කාව්‍ය අතර වෙස්සන්තර ජාතකය ප්‍රස්තුත කරගත් 'වෙස්සන්තර ජාතක කාව්‍යය' හෙවත් 'වෙසතුරු දා කව' සුවිශේෂයෙන් කැපී පෙනෙයි. තත් කාල පරිච්ඡේදය විදග්ධ සම්ප්‍රදාය පරයා වූල කාව්‍ය සම්ප්‍රදාය මතු වූ යුගයක් ලෙස හඳුනාගැනෙන අතර වූල කාව්‍ය සම්ප්‍රදායේ මහා ජන කාව්‍ය ලෙස හැඳින්වෙන්නේ මෙම බෝධිසත්ත්වයන්ගේ දාන පාරමිතා ගුණය වර්ණනා වනවෙස්සන්තර ජාතක කාව්‍යයි. වෙසතුරු දා කව ලියවෙන්නේ මහනුවර යුගයේ වූව වෙස්සන්තර ජාතකය කුරුණෑගල යුගයේ ලියවුණු පන්සිය පනස් ජාතක පොතේ පමණක් නොව ඊට ප්‍රථම පොළොන්නරු යුගයේ ලියවුණු විද්‍යාවක්‍රවර්තින්ගේ බුත්සරණ ධර්ම ව්‍යාධ්‍යානයේද යෙදෙන බැව් දක්නට හැකිය. එනමුත් නූතනයේ පවා ජනයා අතර ජනකාන්තව පවතින්නේ වෙසතුරු දා කවයි. 'බෞද්ධයන්ගේ මළපොත' ලෙස බෞද්ධ අවමංගල්‍ය අවස්ථාවල ගායනා කෙරෙන මෙම කාව්‍ය ග්‍රන්ථය නූතනයේ පවා ජනයාගේ නොගිලහුණු ජන ප්‍රිය නිර්මාණයකි. වෙස්සන්තර ජාතක කාව්‍යය ජනකාන්ත වීමට කෘතියේ උපයුක්ත පොදු ජනයාට සමීප භාෂා ශෛලිය, සුගායනීය රිද්මය, කරුණා රස ජනනය යනාදී ලක්ෂණ හේතුහුව ඇති බැව් විමර්ශනශීලීව බැලූ කල්හි පැහැදිලිය. එසේවුව මෙම ජනකාන්ත බවට තුඩු දෙන වැදගත් අන්‍ය සාධකයක් වෙස්සන්තර ජාතක කාව්‍යයෙන් ප්‍රත්‍යක්ෂ කරගත හැකි අතර එනම් ජාතක කථාවේ පරමාදර්ශී බෝසත් චරිතය පරයා වූල චරිත පරමාදර්ශී තලයකට උත්කර්ෂය කිරීමයි. ජාතක කාව්‍ය නිර්මාණ සියල්ලටම මෙන්ම වෙස්සන්තර ජාතකයද පරයා මහනුවර යුගයේ ලියවුණු වෙස්සන්තර ජාතක කාව්‍ය සර්වකාලීන අගයකින් ජනකාන්ත වීමට පරමාදර්ශී ලෙස උත්කර්ෂවත් කළ වූල චරිත දැක්වූයේ කවර උපයුක්තතාවක්දැයි මෙයින් විමර්ශනය කිරීමට අපේක්ෂිතය.

වෙස්සන්තර ජාතක කාව්‍ය නිර්මාණකරුවා සිය ස්වාමියා හා වනගත වීමට මන්ද්‍රී දේවිය තුළ වූ කැමැත්ත හා දෙදරුවන් දන් දුන් කල සොවින් වැලපෙන අයුරු ජන සිත්සතත් තුළට කාවැද්දීමට ගත් වැයම කරණකොටගෙන සිංහල බෞද්ධ සමාජයේ අද්‍යතන යුගයේ පවා මන්ද්‍රී දේවිය පතිහක්තියේ හා මාතෘත්වයේ පරමාදර්ශය ලෙස සංකල්පීය තලයක වැජඹෙයි. එසේම දෙදරුවන් ස්වකීය මව් සිහිකර වැලපෙන අයුරු හෙළිකරන කාව්‍ය සිංහල පද්‍ය සාහිත්‍යයේ පවතින සංවේදීම පද්‍ය අතුරින් විශේෂිත වෙයි. මන්ද්‍රී බිසව් සහ දෙදරුවන්ගේ චරිත කවියා මතුකර ඇති විශිෂ්ටත්වය හේතුකොටගෙන වෙස්සන්තර බෝසත් චරිතය යටපත් කොට එම වූල චරිත පරමාදර්ශී තත්ත්වයට පත්වීම නොවැළක්විය හැකිව ඇත. මහනුවර යුගයේ ලියවුණු වෙස්සන්තර ජාතක කාව්‍ය සර්වකාලීන අගයකින් ජනකාන්ත වීමට

1 සහාය කථිකාවාර්යාණි, සිංහල අධ්‍යයනාංශය, ජේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලය
wishwanimaheshika@gmail.com

එසේ වූල වරිත පරමාදර්ශී ලෙස උත්කර්ෂය කිරීම හේතුභූත වන බැවි ගවේෂණයේ අවසානයේ ප්‍රතියමාන වෙයි.

ප්‍රමුඛ පද: වෙස්සන්තර ජාතක කාව්‍යය, මහනුවර යුගය, පරමාදර්ශී වරිත, වූල වරිත

